

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 lutego 2008 r.

w sprawie pomocy państwa C 46/07 (ex NN 59/07) przyznanej przez Rumunię na rzecz
Automobile Craiova (dawniej Daewoo Romania)

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 700)

(Jedynie tekst w języku rumuńskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/717/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospo-
darczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag
zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾ i po uwzględnieniu tych
uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

2007 r. W dniach 8 marca i 22 maja 2007 r. Komisja
zwróciła się z wnioskiem o dodatkowe informacje,
których Rumunia udzieliła w pismach z dnia 21 marca,
25 maja i 31 maja 2007 r. W dniu 3 maja 2007 r.
odbyło się spotkanie z władzami rumuńskimi.

- (2) W piśmie z dnia 5 lipca 2007 r. Komisja wezwała
władze rumuńskie do rezygnacji ze szczególnych
warunków dołączonych do umowy prywatyzacyjnej
spółki Automobile Craiova, wskazując jednocześnie, że
zaniechanie zawieszenia pomocy niezgodnej z prawem
może prowadzić do wydania przez Komisję decyzji
o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego
na podstawie art. 88 ust. 2 Traktatu WE i nakazu zawie-
szenia na podstawie art. 11 ust. 1 rozporządzenia Rady
(WE) nr 659/1999 ⁽²⁾.

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 17 stycznia 2007 r. Komisja zwróciła się
z wnioskiem o przekazanie informacji na temat kilku
rumuńskich przedsiębiorstw publicznych, w tym spółki
SC Automobile Craiova SA (zwaną dalej „Automobile
Craiova”), dawniej Daewoo Romania ^(*), w związku
z procesem prywatyzacji majątku narodowego. Rumunia
dostarczyła informacje w piśmie z dnia 15 lutego

- (3) W piśmie z dnia 18 lipca 2007 r. władze rumuńskie
powiadomiły Komisję, że prywatyzacja spółki Automo-
bile Craiova zostanie zgłoszona Komisji. W piśmie z dnia
20 sierpnia 2007 r. Komisja przypomniała Rumunii, że
prywatyzacja spółki Automobile Craiova powinna zostać
zgłoszona przed podjęciem jakichkolwiek działań wią-
żących władze publiczne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 248 z 23.10.2007, s. 25.

^(*) Błąd: tekst powinien brzmieć „i jej spółki zależnej Daewoo
Romania”.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r.
ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE
(Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1).

- (4) We wrześniu 2007 r. Komisja dowiedziała się z doniesień prasowych, że w dniu 12 września 2007 r. Rumunia podpisała umowę sprzedaży z jedynym oferentem – firmą Ford.
- (5) W piśmie z dnia 10 października 2007 r. Komisja powiadomiła Rumunię o swojej decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy niezgodnej z prawem oraz o wydaniu nakazu zawieszenia. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania oraz wydaniu nakazu zawieszenia została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących przedmiotowej pomocy.
- (6) Rumunia przedstawiła uwagi w piśmie z dnia 24 października 2007 r. W piśmie z dnia 23 listopada 2007 r. swoje uwagi przedstawił Ford; zostały one przekazane Rumunii w dniu 30 listopada 2007 r. Rumunia przedstawiła spostrzeżenia dotyczące uwag Forda w piśmie z dnia 7 grudnia 2007 r.
- (7) Komisja wniosowała o dodatkowe informacje w pismach z dnia 12 października 2007 r., 17 października 2007 r., 19 października 2007 r., 14 listopada 2007 r. oraz 14 stycznia 2008 r. Rumunia udzieliła dodatkowych informacji w pismach z dnia 18 października 2007 r., 24 października 2007 r., 6 listopada 2007 r., 12 listopada 2007 r., 19 listopada 2007 r., 23 listopada 2007 r., 7 grudnia 2007 r., 8 stycznia 2008 r. oraz 23 stycznia 2008 r.
- (8) Komisja spotkała się z władzami rumuńskimi i przedstawicielami Forda w dniach 5 października 2007 r., 12 października 2007 r., 7 listopada 2007 r., 15 listopada 2007 r., 17 grudnia 2007 r. oraz 24 stycznia 2008 r.
- r. i 51 125 EUR w 2006 r. Obroty spółki wyniosły 2,15 mln EUR w 2005 r. i 2,14 mln EUR w 2006 r.
- (10) Spółka ma jedną spółkę zależną Daewoo Romania („DWAR”), która jest także akcjonariuszem większościowym spółki Mecatim. Producent samochodów DWAR został założony w 1994 r. jako spółka joint venture, w której państwo rumuńskie miało 49 % akcji, a Daewoo Motors South Korea 51 % akcji. Po bankructwie Daewoo Motors spółka DWAR nabyła w 2006 r. 51 % własnych akcji. Zgodnie z rumuńskim prawem spółek powyższe 51 % akcji zostało umorzonych w listopadzie 2007 r., w wyniku czego spółka DWAR stała się w całości własnością spółki Automobile Craiova.
- (11) W 2007 r. spółka DWAR zatrudniała 3 959 osób. W 2006 r. wyprodukowała 24 898 samochodów, głównie niewielkich modeli. Plany na 2007 r. przewidywały produkcję około 19 000 samochodów. W styczniu 2008 r. produkcję samochodów wstrzymano. Ponadto spółka DWAR produkuje silniki dla innych spółek zależnych GM Daewoo. Zdolności produkcyjne zakładu w Craiovej wynoszą 100 000 samochodów rocznie.
- (12) W 2006 r. spółka DWAR odnotowała straty wynoszące około 350 mln EUR, a do dnia 30 kwietnia 2007 r. – około 3,4 mln EUR. W 2006 r. łączne zadłużenie spółki wyniosło około 88 mln EUR, z czego 56 mln EUR wobec budżetu i 25 mln EUR wobec dostawców.
- (13) Zgodnie ze sprawozdaniem finansowym w 2006 r. spółka dysponowała gruntami i aktywami trwałymi wartymi 193 mln EUR, surowcami i innymi materiałami wartymi 55 mln EUR oraz środkami pieniężnymi do dyspozycji w kwocie 96 mln EUR, a jej należności i rozliczenia wynosiły łącznie 108 mln EUR. Wreszcie, według bilansu na koniec 2006 r. aktywa netto spółki DWAR w 2006 r. wynosiły 419 mln EUR.

2. OPIS

2.1. Przedsiębiorstwo

- (9) Automobile Craiova jest spółką prowadzącą działalność w zakresie obrotu motoryzacyjnymi częściami zamiennymi. Produkuje również tłumiki i stolarkę PCW. Państwo rumuńskie, za pośrednictwem rumuńskiej agencji prywatyzacyjnej AVAS, jest posiadaczem 72,4 % akcji spółki. Pozostałe 27,6 % akcji jest w posiadaniu prywatnego funduszu inwestycyjnego (SIF Oltenia) oraz osób fizycznych i prawnych. Akcje spółki są notowane na giełdzie papierów wartościowych w Bukareszcie. Zysk spółki Automobile Craiova wyniósł 83 479 EUR w 2005
- (14) Mecatim jest spółką zależną spółki DWAR, która jest właścicielem 75 % jej akcji; 20 % akcji posiada AVAS, a pozostałe 5 % mniejszościowi akcjonariusze prywatni. Spółka ma siedzibę w Timișoarze. Jej podstawowa działalność obejmuje produkcję części zamiennych do pojazdów oraz silników pojazdów. Spółka wstrzymała jednak produkcję i obecnie prowadzi obrót pojazdami.
- (15) Spółka Automobile Craiova ma siedzibę w regionie, który kwalifikuje się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE.

⁽³⁾ Zob. przypis 1.

2.2. Proces prywatyzacyjny

- (16) W dniach 19 i 21 maja 2007 r. rumuńska agencja prywatyzacyjna AVAS ogłosiła zamiar sprzedaży swojego wynoszącego 72 % udziału w spółce Automobile Craiova. Chociaż kilka przedsiębiorstw zgłaszało wcześniej w niewiążący sposób zainteresowanie, jedynie dwóch potencjalnych inwestorów – Ford Motor Company („Ford”) i General Motors („GM”) – nabyło memorandum informacyjne (tj. dokumenty prezentujące spółkę), co dało im dostęp do informacji znajdujących się w biurze danych (ang. *data room*) oraz pozwalało później złożyć ostateczną i wiążącą ofertę.
- (17) Dokumenty prezentujące spółkę zawierały pewne warunki dotyczące w szczególności minimalnego poziomu produkcji, zatrudnienia i inwestycji. Zgodnie z punktacją oferowana cena stanowiła jedynie 35 % ogólnej liczby punktów, podczas gdy łączne inwestycje stanowiły 25 %, osiągnięcie w czwartym roku poziomu integracji produkcji wynoszącego 60 % stanowiło 20 %, a zobowiązanie do osiągnięcia w czwartym roku poziomu produkcji wynoszącego 200 000 samochodów stanowiło 20 %. Jeżeli oferowany poziom integracji wynosił poniżej 60 % lub poziom ten zostałby osiągnięty dopiero po czterech latach, inwestor otrzymywał 0 punktów. To samo dotyczyło poziomu produkcji – jeżeli oferowany poziom produkcji w czwartym roku był niższy od 200 000 samochodów lub do osiągnięcia tego poziomu produkcji potrzebny byłby dłuższy okres, inwestor również otrzymywał 0 punktów.
- (18) Termin składania ostatecznych ofert upływał dnia 5 lipca 2007 r. Jako jedyny podmiot, który złożył wiążącą ofertę, przetarg wygrał Ford. Początkowo zaoferował on cenę 55 mln EUR, natomiast po dalszych negocjacjach 57 mln EUR.
- (19) Podczas etapu negocjacji, następującego po procedurze przetargowej, strony uzgodniły, że Ford jako nabywca zostanie wskutek reorganizacji właścicielem majątku przemysłowego spółek Automobile Craiova, DWAR i Mecatim, podczas gdy aktywa niezwiązane z ich podstawową działalnością (przede wszystkim nieruchomości oraz nadwyżka środków pieniężnych netto) zostaną wydzielone i pozostaną własnością państwa. Państwo zobowiązało się również dołożyć wszelkich starań, by nabyć pozostałe 28 % akcji od prywatnych akcjonariuszy i sprzedać je Fordowi.
- (20) Umowę sprzedaży podpisano w dniu 12 września 2007 r.

3. DECYZJA O WSZCZĘCIU FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO I O WYDANIU NAKAZU ZAWIESZENIA

- (21) Ze względu na podejrzenie, że proces prywatyzacyjny wiązał się z pomocą państwa, wszczęto formalne postępowanie wyjaśniające.
- (22) Po pierwsze, Komisja miała wątpliwości, czy sam przetarg był otwarty, przejrzysty i niedyskryminujący. Na podstawie dostępnych wówczas informacji, opartych głównie na artykułach prasowych, Komisja miała powody, by przypuszczać, że niektórzy potencjalni inwestorzy zostali niekorzystnie potraktowani na wczesnym etapie i zniechęceni do złożenia oferty.
- (23) Po drugie, Komisja miała wątpliwości, czy warunki związane z procesem prywatyzacji nie prowadzą do obniżenia ceny sprzedaży, przyznając tym samym przewagę prywatyzowanemu przedsiębiorstwu. Według informacji dostępnych w chwili podejmowania decyzji o wszczęciu postępowania AVAS określiła cztery warunki, które z dużym prawdopodobieństwem obniżyły cenę sprzedaży i mogły zniechęcić inne potencjalnie zainteresowane strony do złożenia oferty. Oferowana cena stanowiła jedynie 35 % ogólnej punktacji.
- (24) Ponadto Komisja zastanawiała się, czy władze rumuńskie powiązały prywatyzację z gwarancją zatrudnienia. Zgodnie z dokumentami prezentującymi spółkę potencjalni oferenci musieli przedstawić plan operacyjny zawierający zobowiązanie do utrzymania obecnej liczby zatrudnionych. Projekt umowy sprzedaży, załączony do dokumentów prezentujących spółkę, również nakłada na nabywcę obowiązek zachowania obecnej liczby zatrudnionych przez kolejnych pięć lat, a w razie naruszenia tego obowiązku przez nabywcę umowa sprzedaży stanie się *de iure* nieważna bez potrzeby jakiegokolwiek zawiadomienia ani dodatkowych formalności. Wreszcie przed publikacją ogłoszenia o prywatyzacji władze rumuńskie poinformowały potencjalnych nabywców, że jednym z głównych celów procesu prywatyzacyjnego jest zachowanie obecnego poziomu zatrudnienia.
- (25) Komisja miała wreszcie podejrzenia, że renegocjacja pewnych warunków podczas etapu negocjacji, następującego po przetargu, przyznawała przewagę nabywcy, czyli Fordowi. Dostępne wówczas informacje wskazywały, iż państwo rumuńskie zobowiązało się przejąć odpowiedzialność za rzeczywiste i potencjalne roszczenia wobec spółki Automobile Craiova, w tym wynoszące 800 mln EUR roszczenie organów celnych. Ponadto podczas późniejszych negocjacji państwo i Ford uzgodniły, że spółka zostanie zreorganizowana w taki sposób, iż

podstawowa działalność (produkcja samochodów) zostanie oddzielona od aktywów niezwiązanych z podstawową działalnością, w szczególności nieruchomości. W wyniku tej reorganizacji Ford przejąłby jedynie działalność przemysłową i zapłaciłby tylko za nią, państwo pozostałoby natomiast właścicielem gruntów.

- (26) Ponieważ mimo kolejnych ostrzeżeń Komisji Rumunia podpisała umowę prywatyzacyjną, Komisja wydała równocześnie nakaz zawieszenia.

4. UWAGI WŁADZ RUMUŃSKICH

- (27) Po pierwsze, Rumunia podkreśla, że procedura przetargowa była otwarta, przejrzysta, niedyskryminująca i bezwarunkowa. Opublikowane dnia 5 grudnia 2006 r. pierwsze ogłoszenie dotyczące zamiaru prywatyzacji spółki DWAR, jak również ogłoszenie opublikowane dnia 9 i 12 marca 2007 r. nie zawierają żadnych kryteriów wstępnej kwalifikacji czy selekcji, ani tym bardziej żadnych warunków, które musieliby spełnić oferenci. Ponadto opublikowane dnia 18 i 21 maja 2007 r. ogłoszenie o prywatyzacji nie zawierało jakichkolwiek obowiązkowych warunków, lecz jedynie kryteria przetargowe, które pozwalały na przyznanie punktacji poszczególnym ofertom. Ponadto Rumunia twierdzi, że zwiększenie poziomu zatrudnienia nigdy nie stanowiło kryterium w procedurze przetargowej. Wreszcie wszyscy potencjalni oferenci mogli się zapoznać z wszelkimi dostępnymi informacjami, ponieważ cały proces prywatyzacyjny był przejrzysty. Tak więc żadnego potencjalnego oferenta nie zniechęcono do złożenia oferty.
- (28) Po drugie, Rumunia twierdzi, że dokumenty prezentujące spółkę ani projekt umowy sprzedaży nie nakładały obowiązkowych warunków, których potencjalni oferenci nie mogliby negocjować. Rumunia wyjaśnia, iż AVAS zamierzała początkowo prywatyzować spółkę DWAR jako całość, ale podczas procesu prywatyzacyjnego zdecydowała się umożliwić potencjalnym oferentom składanie ofert dotyczących jedynie majątku przemysłowego (tj. z wyłączeniem nieruchomości). Rumunia podkreśla również, że wszyscy potencjalni oferenci byli od samego początku świadomi, iż nieruchomości nie są objęte ofertą prywatyzacyjną, lecz zostaną sprzedane osobno.
- (29) Po trzecie, Rumunia podkreśla, że kryteria zawarte w dokumentach prezentujących spółkę nie miały żadnego wpływu na oferentów, przede wszystkim dlatego, że wszystkie potencjalnie zainteresowane strony były przedsiębiorstwami motoryzacyjnymi. Wskazuje również, że kryteria te nie wpłynęły na oferowaną przez Forda cenę zakupu, były bowiem zgodne z jego planem operacyjnym. Według Rumunii wymagany przez AVAS w dokumentach prezentujących spółkę poziom produkcji wynoszący 200 000 samochodów rocznie musi zostać osiągnięty z powodów ekonomicznych:

biorąc pod uwagę rozmiar i zdolności produkcyjne zakładu, który wyposażono pod kątem budowy małych modeli, produkcja mniej niż 200 000 samochodów rocznie nie byłaby rentowna.

- (30) Po czwarte, Rumunia utrzymuje, że sprzedając swój udział w spółce Automobile Craiova, zachowała się jak podmiot działający w warunkach gospodarki rynkowej. Twierdzi, iż uzyskana cena odpowiada wartości rynkowej, przedstawiając następujące argumenty: w 2006 r. spółka DWAR nabyła 51 % akcji od byłej spółki matki Daewoo Motors Ltd. za cenę 50 mln USD. Zatem łączna wartość wszystkich akcji wynosiła wówczas 78 mln EUR. Za 72,4 % akcji spółki Automobile Craiova Ford zaoferował 57 mln EUR, co odpowiada 78 mln EUR za całość udziałów. Biorąc również pod uwagę wartość akcji będących w obrocie na giełdzie, w dniu 16 marca 2007 r. wartość wszystkich akcji spółki Automobile Craiova wynosiła około 59 mln EUR. W związku z tym zapłacona przez Forda cena zakupu w wysokości 57 mln EUR za 72 % akcji jest wyższa od ceny rynkowej. Ponadto w wyniku restrukturyzacji AVAS pozostanie także właścicielem aktywów niezwiązanych z podstawową działalnością spółki. Wreszcie, zgodnie z wyceną spółki DWAR dokonaną przez niezależną firmę KPMG po upadłości spółki matki, spółkę wyceniono w 2004 r. w przedziale od 18 mln USD do 81 mln USD w zależności od przyjętej metody wyceny.
- (31) Po piąte, jeżeli chodzi o rzekome przejęcie odpowiedzialności, Rumunia przedstawiła szczegółowe informacje dotyczące warunków spłaty zadłużenia zawartych w specjalnej ustawie o prywatyzacji spółki Automobile Craiova. Rumunia twierdzi, że zgodnie ze zwykłą praktyką biznesową AVAS przejmuje jedynie te długi, których nie można przewidzieć ani określić ich wielkości. Podkreśla, że spółki Automobile Craiova i DWAR nie mają żadnych niespłaconych długów wobec państwa, z wyjątkiem zadłużenia wynikającego z normalnej działalności. Ponadto w wyniku dokonanych w 2006 r. płatności na rzecz spółki dominującej, wynoszących 10 mln USD⁽⁴⁾, spółka DWAR nie ma żadnych niespłaconych długów wobec byłych spółek zależnych Daewoo.
- (32) Po szóste, Rumunia wyjaśniła, jak powstało roszczenie organów celnych wynoszące 800 mln EUR. Zgodnie z ustawą nr 71/1994 o zachęcaniu inwestorów zagranicznych spółki rumuńskie były zwolnione z opłat celnych i podatku od zysków, jeżeli spełniały cztery warunki: kapitał zakładowy wniesiony przez inwestora zagranicznego musiał wynosić co najmniej 50 mln USD, co najmniej 50 % produkcji musiało być eksportowane, poziom integracji produkcji musiał wynosić co najmniej 60 %, oprócz tego kapitał zakładowy nie mógł w ciągu 14 lat od daty wniesienia przez inwestora zagranicznego ulec obniżeniu w sposób prowadzący do spadku udziału inwestora zagranicznego poniżej 50 mln USD.

⁽⁴⁾ W 2006 r. spółka DWAR nabyła od Daewoo Motors Ltd. 51 % akcji za cenę 50 mln USD oraz dokonała płatności w wysokości 10 mln USD tytułem uregulowania wszelkich niespłaconych zobowiązań wobec innych spółek zależnych Daewoo.

- (33) W 2005 r. lokalne organy celne obliczyły poziom integracji produkcji spółki, dochodząc do wniosku, że poziom 60 % nie został osiągnięty. Zażądały więc zwrotu kwot objętych zwolnieniem podatkowym wynoszących 800 mln EUR. Spółka DWAR odwołała się od tej decyzji do krajowego organu administracji celnej. Ponieważ sąd pierwszej instancji podtrzymał decyzję o zwrocie, spółka DWAR odwołała się po raz kolejny. Wyrokiem z dnia 27 czerwca 2007 r. sąd apelacyjny uchylił nakaz zwrotu.
- (34) Podsumowując, Rumunia podkreśla, że spółce DWAR nie umorzono żadnego zadłużenia.
- (35) Po siódme, władze rumuńskie twierdzą, że utrzymanie obecnego poziomu zatrudnienia nie było nigdy warunkiem prywatyzacji, nie stanowiło bowiem kryterium przetargowego. Ponadto załączony do dokumentów prezentujących spółkę projekt umowy sprzedaży miał jedynie charakter orientacyjny, zatem potencjalni oferenci mogli wyciągnąć wniosek, że poszczególne warunki umowy podlegają dwustronnym negocjacom. W związku z tym potencjalni oferenci, którzy nie planowali utrzymania obecnego poziomu zatrudnienia, mogli złożyć ofertę zawierającą inny plan operacyjny.
- (36) Wreszcie, jeżeli chodzi o późniejsze negocjacje innych warunków umownych, Rumunia twierdzi, że były one częścią normalnego procesu negocjacyjnego poprzedzającego zawarcie umowy sprzedaży.
- ## 5. UWAGI STRON TRZECICH
- (37) Pismem z dnia 23 listopada 2007 r. Ford przystąpił do wszczętego przez Komisję postępowania jako zainteresowana strona.
- (38) Po pierwsze, Ford twierdzi, że proces prywatyzacyjny był otwarty, przejrzysty, niedyskryminujący i bezwarunkowy. Całość korespondencji prowadzonej między Fordem a AVAS podczas procesu prywatyzacyjnego została ujawniona w biurze danych (ang. *data room*).
- (39) Po drugie, kryteria przetargowe nie były obowiązkowymi warunkami, które mogłyby z dużym prawdopodobieństwem zniechęcić potencjalnych oferentów. Ford oświadczył, że w jego pojęciu było wręcz przeciwnie i kryteria te podlegały negocjacji. Ponadto kryteria punktacji nie wpływały na ofertę Forda, ponieważ plan operacyjny Forda znacząco wykraczał poza wymagania określone w dokumentach prezentujących spółkę.
- (40) Po trzecie, cena zakupu zapłacona AVAS przez Forda odpowiada wartości rynkowej akcji objętych procedurą przetargową. Ford oświadczył, że miał zamiar zapłacić za wszystkie akcje maksymalną cenę zakupu równą 100 mln USD (tj. 71,4 mln EUR), co odpowiada cenie 51,7 mln EUR za 72,4 % akcji⁽⁵⁾. Nie zamierzał zaoferować wyższej ceny nawet pod nieobecność kryteriów przetargowych. Ford zaoferował początkowo cenę zakupu 55 mln EUR, a po negocjacjach z władzami rumuńskimi podwyższył ją do 57 mln EUR. Ponadto Ford był jedynym oferentem, a więc jego oferta odpowiada wartości rynkowej.
- (41) Wreszcie Ford utrzymuje, że klauzule o przejęciu odpowiedzialności zawarte w umowie sprzedaży stanowiły standardową praktykę biznesową w przypadku przejmowania spółek, a zatem były zgodne z zasadami rynkowymi i nie prowadziły do sprzedaży po cenie niższej od najwyższej możliwej oferty. Ford podkreśla fakt, że wspomniane przejęcie odpowiedzialności odnosi się jedynie do ryzyka niewynikającego ze zwykłej działalności, którego nowy inwestor nie ma możliwości ocenić przy przejmowaniu spółki. Ford przejął wszystkie długi i zobowiązania Automobile Craiova, w tym dotyczące spółki DWAR, które powstały w wyniku zwykłej działalności i których kwota została określona i ujawniona w biurze danych (ang. *data room*). Nie był jednak skłonny przyjąć potencjalnego ryzyka, którego nie mógł ocenić i skwantyfikować na podstawie badania *due diligence*.
- ## 6. OCENA
- ### 6.1. Istnienie pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE
- (42) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu WE stanowi, że z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktacie wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- #### 6.1.1. Zasoby państwowe i przyznanie korzyści
- (43) Warunki dotyczące umowy prywatyzacyjnej zostały określone przez rumuńską publiczną agencję prywatyzacyjną AVAS. Formułując warunki, które mogły, jak wykazano poniżej, spowodować obniżenie ceny sprzedaży, państwo rumuńskie zaakceptowało fakt, że nie uzyska najwyższej możliwej ceny. W związku z tym niższą cenę sprzedaży 72,4 % akcji pokryły dochody utracone przez państwo. Tak więc środek ten wiązał się z użyciem zasobów państwowych.

⁽⁵⁾ Przy kursie wymiany 1 EUR = 1,4 USD.

- (44) Ponadto Komisja zwraca uwagę na fakt, że działania publicznej agencji prywatyzacyjnej AVAS można przypisać państwu. Władze rumuńskie nie kwestionują tego faktu.
- (45) Danego środka nie można uznać za pomoc, jeżeli nie wiąże się on z przyznaniem korzyści⁽⁶⁾. W związku z tym Komisja musi ustalić, czy przedmiotowy środek wiąże się z przyznaniem korzyści.
- (46) Przedsiębiorstwo uzyskuje korzyść, jeżeli otrzymuje od państwa świadczenia, których nie uzyskałoby w normalnych warunkach rynkowych. W tym celu trzeba najpierw ocenić, czy państwo zachowywało się jak podmiot działający w warunkach gospodarki rynkowej czy też jak organ państwowy sprzedający spółkę na warunkach nieodpowiadających normalnym warunkom rynkowym.
- (47) Zgodnie z art. 86 ust. 1 Traktatu WE przedsiębiorstwa publiczne podlegają regułom dotyczącym pomocy państwa. Artykuł 295 Traktatu WE stanowi, że reguły wspólnotowe są neutralne względem własności publicznej i prywatnej.
- (48) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów europejskich⁽⁷⁾ oraz regułami i praktyką wypracowaną przez Komisję w zakresie pomocy państwa w kontekście prywatyzacji⁽⁸⁾, gdy państwo członkowskie nabywa lub sprzedaje udziały w spółkach, do przyznania korzyści nie dochodzi, gdy zachowanie państwa członkowskiego odpowiada zachowaniu inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej.
- (49) W związku z tym, gdy prywatyzacja następuje poprzez sprzedaż akcji na giełdzie, zakłada się generalnie, że przebiega ona na warunkach rynkowych i nie wiąże się z pomocą. Gdy jednak prywatyzacja następuje poprzez sprzedaż na rzecz inwestora branżowego, założenie, że nie wiąże się ona z pomocą, można przyjąć jedynie, jeżeli spełnione są następujące warunki: po pierwsze, spółka zostaje sprzedana w drodze konkurencyjnego przetargu, który jest otwarty dla wszystkich chętnych, przejrzysty i niedyskryminujący; po drugie, nie są dołączone żadne warunki, które nie są zwyczajowo stosowane w porównywalnych transakcjach między podmiotami prywatnymi i które mogłyby potencjalnie obniżyć cenę sprzedaży; po trzecie, spółka zostaje sprzedana podmiotowi oferującemu najwyższą cenę; oraz po czwarte, oferenci muszą mieć wystarczająco dużo czasu i informacji, by dokonać prawidłowej wyceny aktywów, których dotyczą oferty⁽⁹⁾. W innych przypadkach sprzedaż inwestorowi branżowemu należy zbadać pod kątem możliwej pomocy, w związku z czym musi ona zostać zgłoszona.
- (50) W takich przypadkach ocena, czy transakcja dotycząca majątku państwa wiąże się z pomocą, oznacza generalnie ustalenie, czy postawiony w podobnej sytuacji podmiot działający w warunkach gospodarki rynkowej zachowałby się tak samo, tj. sprzedałby spółkę za tę samą cenę. W przypadku zastosowania zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej kwestie pozaekonomiczne, takie jak założenia polityki przemysłowej, kwestie zatrudnienia lub cele rozwoju regionalnego, które nie byłyby do przyjęcia dla podmiotu działającego w warunkach gospodarki rynkowej, nie mogą być brane pod uwagę jako powody zaakceptowania niższej ceny, lecz wręcz przeciwnie – świadczą o istnieniu pomocy. Zasadę tę Komisja wyjaśniała już wielokrotnie⁽¹⁰⁾ i była ona niezmiennie potwierdzana przez Trybunał⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ Zob. sprawa T-471/93 *Tiercé Ladbroke SA przeciwko Komisji*, pkt 54 i 56–63.

⁽⁷⁾ Zob. na przykład sprawa T-296/97 *Alitalia*, sprawy T-228/99 i T-233/99 *WestLB przeciwko Komisji*, sprawa T-366/00 *Scott SA*, sprawy C-328/99 oraz C-399/00 *Włochy i SIM 2 Multimedia przeciwko Komisji*, jak też sprawa T-358/94 *Air France przeciwko Komisji*.

⁽⁸⁾ XXIII sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji (1993), s. 255. Takie warunki, dotyczące konkretnie sektora lotniczego, można znaleźć w części zatytułowanej „Zastosowanie art. 92 i 93 Traktatu WE oraz art. 61 Porozumienia EOG do pomocy państwa w sektorze lotniczym” (Dz.U. C 350 z 10.12.1994, s. 5), która stanowi, że „Pomoc jest wykluczona [...] jeżeli przy prywatyzacji spełniono następujące warunki: sprzedaż następuje w drodze bezwarunkowego, publicznego zaproszenia do składania ofert [...]. Z kolei następujące przypadki sprzedaży podlegają wymogom dotyczącym zgłoszenia określonym w art. 93 ust. 3 Traktatu WE, istnieje bowiem domniemanie, iż wiążą się z pomocą: [...] wszelkie przypadki sprzedaży dokonywanej w warunkach, które nie byłyby możliwe do przyjęcia w transakcji między inwestorami działającymi w warunkach gospodarki rynkowej”.

⁽⁹⁾ XXIII sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji (1993), pkt 402 i następne. Zob. również XXI sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji (1991), pkt 248: „[...] pomoc nie ma miejsca, gdy udziały są sprzedawane podmiotowi oferującemu najwyższą cenę w wyniku otwartej i bezwarunkowej procedury przetargowej. Jeżeli udziały są sprzedawane na innych warunkach, obecne mogą być elementy pomocy”.

⁽¹⁰⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji z dnia 3 maja 2000 r. w sprawie TASQ, w której stwierdzono: „Władze francuskie wykazały również, że zaproszenie do składania ofert było przejrzyste i bezwarunkowe [...]. W szczególności dokumenty przedstawione Komisji dowiodły, że sprzedaż TASQ nie była uzależniona na przykład od zachowania miejsc pracy, lokalizacji lub kontynuowania działalności”. Fakt ten pozwolił Komisji stwierdzić, iż wspomniana prywatyzacja nie wiązała się z żadną pomocą.

⁽¹¹⁾ Zob. na przykład sprawy T-228/99 i T-233/99 *WestLB przeciwko Komisji*, sprawa T-366/00 *Scott SA*, sprawy C-328/99 oraz C-399/00 *Włochy i SIM 2 Multimedia przeciwko Komisji*, jak też sprawa T-358/94 *Air France przeciwko Komisji*. W sprawie T-296/97 *Alitalia* Trybunał stwierdził: „Należy podkreślić, że o postępowaniu inwestora prywatnego w warunkach gospodarki rynkowej decyduje perspektywa rentowności. Przedmiotowy środek był motywowany chęcią zachowania miejsc pracy, a zatem przede wszystkim kwestiami odnoszącymi się do dalszego prowadzenia działalności przez wnioskodawcę i jego przetrwania, nie zaś perspektywą rentowności”.

- (51) Tak więc, jeżeli którykolwiek z powyższych wymogów nie jest spełniony, Komisja uznaje, że należy przeprowadzić ocenę prywatyzacji w celu ustalenia, czy wiąże się ona z pomocą państwa, a zatem musi ona zostać zgłoszona⁽¹²⁾. Spełnienie tych wymogów zapewniłoby w rezultacie uzyskanie przez państwo najwyższej ceny, tj. ceny rynkowej, za posiadane przezeń akcje, a pomoc państwa byłaby wykluczona.
- (52) Narzucając nabywcy w procesie prywatyzacyjnym pewne warunki, państwo potencjalnie obniża cenę sprzedaży, a tym samym rezygnuje z dodatkowych dochodów. Niektóre warunki mogą też w ogóle zniechęcić potencjalnie zainteresowanych inwestorów do składania ofert, co powoduje zaburzenie konkurencyjnego środowiska przetargu, i nawet najwyższa ze złożonych ostatecznie ofert niekoniecznie odpowiada rzeczywistej wartości rynkowej⁽¹³⁾.
- (53) Narzucając takie warunki, a tym samym akceptując fakt, że nie uzyska najlepszej ceny za posiadane akcje lub majątek, państwo nie zachowuje się jak podmiot działający w warunkach gospodarki rynkowej, który starałby się uzyskać najwyższą możliwą cenę. Państwo decyduje się natomiast sprzedać przedsiębiorstwo za cenę niższą od wartości rynkowej. Podmiot działający w warunkach gospodarki rynkowej nie miałby interesu ekonomicznego w określaniu porównywalnych warunków (w szczególności takich, jak utrzymanie poziomu zatrudnienia, warunków korzystnych dla danego regionu geograficznego czy dotyczących zapewnienia konkretnego poziomu inwestycji), lecz sprzedałby spółkę podmiotowi oferującemu najwyższą cenę, który miałby następnie swobodę określenia dalszych losów nabytej spółki lub majątku⁽¹⁴⁾.
- (54) Nie oznacza to, że wszelkie warunki prywatyzacji automatycznie skutkują obecnością pewnych elementów pomocy państwa. Po pierwsze, problemu nie stanowią warunki normalnie spotykane w transakcjach między podmiotami prywatnymi (pewne standardowe formy przejścia odpowiedzialności z tytułu wypłacalności oferenta lub zgodność z krajowym ustawodawstwem dotyczącym stosunków pracy). Po drugie, warunki, które nie wydają się normalnie występować w transakcjach między podmiotami prywatnymi, skutkują obecnością pomocy państwa jedynie wówczas, gdy umożliwiają obniżenie ceny sprzedaży i mogą prowadzić do przyznania korzyści. Fakt, że warunki te nie skutkują zaistnieniem pomocy, musi w każdym przypadku zostać udowodniony⁽¹⁵⁾.
- Warunki dołączone do prywatyzacji spółki Automobile Craiova
- (55) W rozpatrywanym przypadku procedura przetargowa zorganizowana przez władze rumuńskie miała przede wszystkim na celu osiągnięcie konkretnego poziomu produkcji i zatrudnienia w Craiovej. Władze rumuńskie nie przedstawiły żadnych dowodów świadczących, że warunki te narzucono z powodów, które wzięły pod uwagę podmiot działający w warunkach gospodarki rynkowej.

⁽¹²⁾ Zob. XXIII sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji (1993), s. 255.

⁽¹³⁾ W przypadku kilku decyzji Komisji brak warunków, tj. bezwarunkowy charakter przetargu, był decydującym argumentem pozwalającym Komisji stwierdzić, że procedury prywatyzacyjne nie wiązały się z pomocą państwa. Zob. na przykład decyzje Komisji z dnia 15 lutego 2000 r. w sprawie *Dessauer Geräteindustrie* (Dz.U. L 1 z 4.1.2001, s. 10), z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie *SKET Walwerkstechnik* (Dz.U. L 301 z 17.11.2001, s. 37) oraz z dnia 30 stycznia 2002 r. w sprawie *Gothaer Fahrzeugtechnik* (Dz.U. L 314 z 18.11.2002, s. 62), w której Komisja wyjaśniła: „Aby wykluczyć wszelkie elementy pomocy dotyczące transakcji, BvS musiałby zażądać ceny odpowiadającej wartości rynkowej spółki. W związku z tym Komisja weryfikuje, czy procedura sprzedaży była właściwa z punktu widzenia ustalenia wartości rynkowej. [...] cena sprzedaży jest równa cenie rynkowej, jeżeli sprzedaż odbywa się w drodze otwartej i bezwarunkowej procedury przetargowej, a majątek zostaje sprzedany podmiotowi oferującemu najwyższą cenę lub jednemu oferentowi”.

⁽¹⁴⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji 97/81/WE z dnia 30 lipca 1996 r. w sprawie *Head Tyrolia Mares*, gdzie Komisja stwierdza: „Nie jest w interesie inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej zapewnienie, bez jasnych powodów ekonomicznych, określonego poziomu zatrudnienia przy podejmowaniu decyzji o sprzedaży. Bez wspomnianego warunku potencjalny nabywca zyskałby swobodę prowadzenia działalności, a wartość HTM wzrosłaby, czego wynikiem mogłaby być wyższa cena sprzedaży lub niższa kwota finansowania ze strony AT”. Zob. również decyzja Komisji 2000/628/WE z dnia 11 kwietnia 2000 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Włochy Centrale del Latte di Roma, w której Komisja określa kryteria decydujące o tym, że prywatyzacja spółki będącej własnością publiczną nie wiąże się z pomocą państwa (zob. motyw 32 i nast., a w szczególności motyw 36): „Zdaniem Komisji wartość rynkowa spółki byłaby ceną, którą inwestor prywatny zapłaciłby, gdyby sprzedaż nie wiązała się z żadnymi warunkami, zwłaszcza odnoszącymi się do zachowania określonej liczby miejsc pracy oraz dostaw surowców od lokalnych producentów”.

⁽¹⁵⁾ Analizy takiej dokonano na przykład w decyzji Komisji z dnia 20 czerwca 2001 r. w sprawie GSG; pozwoliła ona Komisji stwierdzić, że nie udzielono pomocy pomimo obecności pewnych nietypowych warunków, okazało się bowiem, iż warunki te nie mogły prowadzić do obniżenia ceny sprzedaży.

- (56) Przy prywatyzacji spółki Automobile Craiova agencja prywatyzacyjna ustanowiła w celu wyboru oferenta cztery warunki w postaci kryteriów przetargowych: oferowana cena stanowiła 35 % punktacji ogółem, łączne inwestycje 25 %, osiągnięcie w czwartym roku poziomu integracji produkcji wynoszącego 60 % stanowiło 20 % punktacji, a zobowiązanie do osiągnięcia w czwartym roku poziomu produkcji wynoszącego 200 000 samochodów stanowiło 20 %. Jeżeli potencjalny inwestor nie spełniłby dwóch ostatnich kryteriów, oferta uzyskaby za nie 0 punktów. W związku z tym z punktu widzenia potencjalnego inwestora zamierzającego wykorzystać fabrykę samochodów do innych celów przemysłowych praktycznie niemożliwe było wygranie przetargu wyłącznie dzięki wyższej cenie sprzedaży bez osiągnięcia wymaganego poziomu produkcji i integracji (przy założeniu takiego samego poziomu inwestycji).
- (57) Zakładając, że konkurencyjny inwestor mógłby zaproponować podobny poziom inwestycji, nie byłby jednak w stanie spełnić kryterium poziomu produkcji, wspomniany konkurencyjny oferent musiałby, aby wygrać przetarg, zaproponować cenę odpowiadającą 230 % ceny proponowanej przez Forda⁽¹⁶⁾. Konkretnie, w celu przebiccia oferty Forda w wysokości 57 mln EUR, potencjalny inwestor musiałby zaproponować cenę sprzedaży przekraczającą 133 mln EUR (tj. wyższą o 76 mln EUR), aby skompensować niespełnienie wymogu dotyczącego poziomu produkcji. Czynniki te musiały być brane pod uwagę zarówno przez Forda, jak i jego potencjalnych konkurentów, a zatem wpłynęły na ich decyzję o złożeniu oferty oraz o oferowanej cenie.
- (58) Komisja wskazuje, że chociaż formalne ogłoszenie o prywatyzacji spółki Automobile Craiova nie zawierało żadnych odniesień do warunków, gdyż szczegółowe warunki określono dopiero w późniejszym memorandum informacyjnym, ogólne cele władz rumuńskich dotyczące zachowania pewnego poziomu zatrudnienia i pewnego poziomu produkcji samochodów w zakładzie były publicznie znane. Zdaniem Komisji istnieją wskazania, że niektórzy potencjalni inwestorzy, którzy mogli rozważać inną strategię przemysłową, zostali już na tym początkowym etapie zniechęceni do okazania konkretnego zainteresowania spółką.
- (59) Należy tutaj podkreślić, że produkcja 200 000 samochodów rocznie stanowi dwukrotne zwiększenie obecnych zdolności produkcyjnych, które, zwłaszcza teraz, są w znacznym stopniu niewykorzystane. Poziom produkcji, który należy osiągnąć, został szczegółowo określony, a zatem z pewnością doprowadzi on do znacznego zwiększenia udziału w rynku. Zdaniem Komisji jest to sytuacja porównywalna z taką, w której na postępowanie gospodarcze spółki mają wpływ działania państwa, które powodują obniżenie kosztów ponoszonych normalnie przez spółki, lub dotacje bezpośrednie.
- (60) Jeżeli chodzi o rozróżnienie między warunkami a modelem punktacji dokonane przez władze rumuńskie, Komisja nie uznaje tego argumentu za istotny. Przyznawanie punktów za poziom produkcji i integracji stanowi *de facto* sformułowanie warunków dołączonych do prywatyzacji, które zdaniem Komisji doprowadziły do obniżenia ceny sprzedaży. Nie można przyjąć argumentu, że uzyskana cena sprzedaży odpowiada wartości rynkowej spółki. Również w tym przypadku zdaniem Komisji istnieją wskazania, że potencjalni inwestorzy o odmiennej strategii produkcyjnej lub prowadzący inną działalność przemysłową, którzy nie zakładali produkowania 200 000 samochodów rocznie i osiągnięcia poziomu integracji wynoszącego 60 %, mogli na samym początku zostać zniechęceni do złożenia oferty, a ich pozycja w przetargu w stosunku do konkurentów była bez wątpienia znacznie mniej korzystna. Wydaje się, że władze rumuńskie zdecydowały się na opisaną powyżej metodę punktacji właśnie w takich okolicznościach. W rzeczywistości oferent prezentujący odmienną strategię przemysłową brał udział w procedurze przetargowej, po czym ostatecznie zdecydował się nie składać oferty.
- (61) Jeżeli chodzi o możliwość negocjowania dołączonych warunków, Komisja nie może przyjąć argumentu Rumunii, że wszyscy potencjalni inwestorzy wiedzieli, iż warunki podlegają negocjacji i można to było łatwo wywnioskować z dokumentacji przetargowej. Prawdą jest, że w odpowiedzi na pytania Forda AVAS potwierdziła, iż projekt umowy sprzedaży ma jedynie charakter orientacyjny i służy jako podstawa do dalszych negocjacji. Stwierdzenie to dotyczy jednak wyłącznie tych negocjacji umownych, które są nieodłączną częścią sprzedaży akcji w drodze negocjacji opartych na ostatecznych, poprawionych i nieodwołalnych ofertach, nie stanowi natomiast ogólnie potwierdzenia, że możliwe są dalsze negocjacje dotyczące obowiązkowych warunków określonych w publicznym ogłoszeniu, a zwłaszcza elementów systemu punktacji. Rumunia nie dostarczyła żadnych dowodów świadczących, że kryteria punktacji mogły być uznawane za podlegające negocjacji. W rzeczywistości, gdyby podlegały one negocjacji, model punktacji straciłby wszelkie znaczenie praktyczne.

⁽¹⁶⁾ W powyższych obliczeniach Komisja założyła, że wpływ warunku dotyczącego poziomu integracji można zignorować. Jak słusznie wskazał Ford i zgodnie z praktyką Komisji wymóg ten narusza reguły rynku wewnętrznego dotyczące swobodnego przepływu towarów. W związku z tym Ford zobowiązał się do osiągnięcia w ciągu czterech lat od prywatyzacji poziomu integracji wynoszącego 60 % „z zastrzeżeniem zgodności z prawem UE”. Ponieważ Ford wskazał ten aspekt w swojej korespondencji z AVAS, która była również dostępna dla GM, zakłada się, że firma GM również zdawała sobie sprawę, iż ten konkretny wymóg można zaakceptować warunkowo i nie ma on żadnych konsekwencji praktycznych z punktu widzenia oferty. Jeżeli jednak cena musiałaby też skompensować niespełnienie tego kryterium, różnica cen musiałaby być jeszcze większa niż podano powyżej.

- (62) Komisja nie zgadza się z argumentem przedstawionym przez Rumunię, zgodnie z którym AVAS potwierdziła, że w trakcie negocjacji możliwa jest zmiana jej stanowiska. Odpowiedź ta dotyczy wyłącznie pytania Forda odnoszącego się do planowanego wymogu, by nabywca zrzekł się prawa do ochrony przed roszczeniami i zwrotu ze strony państwa w razie, gdyby roszczenia stron trzecich do majątku spółki Automobile Craiova zostały uznane. W opinii Komisji z tego stwierdzenia nie można wywnioskować, że ogólnie wszystkie warunki mogą podlegać negocjacji.
- (63) Komisja nie może zaakceptować przedstawionych przez Rumunię obliczeń, które mają wykazać, że cena zapłacona przez Forda odpowiada wartości rynkowej spółki Automobile Craiova. Po pierwsze, ceny zapłaconej przez Forda za 72 % akcji spółki Automobile Craiova, obejmującej spółki DWAR i Mecatim, nie można porównywać do ceny zapłaconej w 2006 r. przez spółkę DWAR za 51 % jej własnych akcji. Pod uwagę trzeba też wziąć ogólny kontekst gospodarczy towarzyszący drugiej sprzedaży: gdy upadła spółka Daewoo Motors zgodziła się w 2006 r. na sprzedaż swoich 51 % akcji, spółka DWAR miała znaczące zobowiązania (roszczenie organów celnych, długi wobec innych spółek zależnych Daewoo itp.).
- (64) Po drugie, nie do przyjęcia jest porównanie ceny sprzedaży z wartością giełdową akcji spółki Automobile Craiova, która wynosiła około 50 mln EUR. Nie bierze ono pod uwagę faktu, że w przypadku nabycia większościowego udziału wartość akcji jest znacząco wyższa od sumy cen poszczególnych akcji. Ponadto, jako że na rynku dostępna jest w rzeczywistości bardzo niewielka część akcji, cena giełdowa może nie odzwierciedlać rzeczywistej wartości spółki.
- (65) W związku z tym Komisja musi stwierdzić, że warunki dołączone do prywatyzacji spółki Automobile Craiova obniżyły cenę sprzedaży i zniechęciły innych potencjalnych oferentów do złożenia ofert. Bezpośrednim rezultatem tego była rezygnacja przez państwo z wpływów z prywatyzacji.
- (66) W świetle powyższych rozważań Komisja stwierdza, iż w rozpatrywanym przypadku prywatyzowanej działalności gospodarczej przyznano korzyść ekonomiczną poprzez użycie zasobów państwowych.
- Otwarty, przejrzysty i niedyskryminujący przetarg
- (67) Wszczynając postępowanie na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE, Komisja miała wątpliwości, czy przetarg był przejrzysty i niedyskryminujący, a w szczególności czy wszystkie potencjalnie zainteresowane strony dysponowały równym dostępem do informacji o prywatyzowanej spółce, kryteriach przetargowych oraz możliwości negocjacji pewnych warunków umownych z agencją prywatyzacyjną. Według dostępnych wówczas informacji władze rumuńskie prowadziły wstępne rozmowy z pewnymi producentami samochodów przed publikacją oficjalnego ogłoszenia o prywatyzacji.
- (68) Rumunia twierdzi, że wszyscy potencjalni inwestorzy mieli równy dostęp do informacji i żaden z nich nie był faworyzowany. Wstępne kontakty między rządem a potencjalnymi zainteresowanymi stronami nie miały wpływu na strategię ani procedurę prywatyzacji.
- (69) Na podstawie informacji dostarczonych przez władze rumuńskie Komisja stwierdza, że prowadziły one nieformalne wstępne rozmowy z kilkoma potencjalnymi inwestorami, które dotyczyły podobnych aspektów odnoszących się do prywatyzowanej spółki: pełnej własności majątku przemysłowego, długów i zobowiązań spółki oraz sprawnego przebiegu procesu prywatyzacji. Należy przypuszczać, że państwo jako sprzedający prowadziło takie rozmowy w celu uzyskania wstępnych informacji, takich jak popyt na rynku, minimalna cena sprzedaży itp. Jeżeli takie rozmowy nie są prowadzone w celu określenia warunków związanych z przetargiem ani nie skutkują określeniem takich warunków, Komisja zgadza się, że można uznać za normalne, iż rząd prowadzi konsultacje i wstępne rozmowy z potencjalnymi inwestorami przed publikacją ogłoszenia o prywatyzacji.
- (70) Po publikacji ogłoszenia o prywatyzacji jedynie dwóch potencjalnych oferentów (Ford i GM) nabyło dokumenty prezentujące spółkę, co pozwoliło im uzyskać dostęp do biura danych (ang. *data room*), a następnie złożyć ostateczną i wiążącą ofertę. Prawdą jest, że po publikacji ogłoszenia o prywatyzacji całość korespondencji między AVAS po jednej stronie a Fordem i GM po drugiej była dla nich dostępna w biurze danych. W związku z tym Komisja stwierdza, że na tym konkretnym etapie prywatyzacji obydwaj potencjalni inwestorzy dysponowali równym dostępem do informacji.
- (71) Podsumowując, na podstawie informacji dostarczonych przez Rumunię wątpliwości Komisji dotyczące otwartego, przejrzystego i niedyskryminującego charakteru przetargu na prywatyzację spółki Automobile Craiova zostały rozwiązane.

Umorzenie długów

(72) Wszczynając postępowanie na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE, Komisja wyraziła wątpliwości co do tego, czy AVAS umorzy pewne długi spółki w kontekście prywatyzacji (zwłaszcza roszczenia organów celnych w wysokości 800 mln EUR) oraz czy zaoferuje gwarancje dotyczące spłaty zadłużenia na rzecz innych byłych spółek zależnych Daewoo.

(73) Jeżeli chodzi o roszczenie organów celnych, Rumunia dostarczyła rozstrzygające dowody świadczące o tym, że zostało ono uznane za bezpodstawne przez sąd krajowy: roszczenie to wynikało z błędnej interpretacji i zastosowania prawa krajowego. Roszczenie to zostało zatem uznane za bezpodstawne. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości sądy krajowe muszą w pełni stosować przepisy prawa wspólnotowego dotyczące pomocy państwa. Ponadto sądy krajowe mogą w razie potrzeby odmówić stosowania jakichkolwiek przepisów prawa krajowego sprzecznych z przepisami prawa wspólnotowego⁽¹⁷⁾. Komisja oceniła podstawy uznania za bezpodstawne roszczenia organów celnych w wyroku sądowym i doszła do wniosku, że nie prowadziło ono do przyznania nowej pomocy.

(74) Jeżeli chodzi o zobowiązania bieżące wynikające z normalnej działalności, Rumunia twierdziła, że nie przejmie ich AVAS, lecz zostaną one spłacone przez spółkę DWAR.

(75) W odniesieniu do oferowanej przez AVAS gwarancji dotyczącej zobowiązań warunkowych władze rumuńskie wyjaśniły, że gwarancja państwowa dotyczy jedynie nieznanymi roszczeń dotyczących przeszłej działalności spółki DWAR, których podstaw i wysokości nowy inwestor nie mógłby ocenić w trakcie badania *due diligence*. Ponadto Rumunia twierdzi, że przejście takich zobowiązań stanowi normalną praktykę biznesową w ramach negocjacji umów.

(76) Podsumowując, wątpliwości Komisji dotyczące potencjalnego umorzenia długów wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania zostały rozwiane.

Faza negocjacji

(77) Wszczynając postępowanie na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE, Komisja miała wątpliwości dotyczące zmiany przez AVAS podczas fazy negocjacji warunków przetargu w sposób faworyzujący plan operacyjny Forda. Rumunia wskazuje, że zmiany innych warunków umownych, do których doszło w fazie negocjacji, są zgodne z praktyką biznesową i są dopuszczalne w ramach strategii prywatyzacji wybranej dla przedmiotowej spółki

(tj. negocjacji opartych na ostatecznych, poprawionych i nieodwołalnych ofertach). Rumunia podkreśliła również, że oferta Forda przewidywała nabycie jednostki produkcyjnej (obecnie spółki DWAR); w zamian Ford zaoferował pakiet obejmujący cenę sprzedaży wynoszącą 57 mln EUR oraz aktywa niezwiązane z podstawową działalnością, które pozostaną własnością państwa.

(78) Podczas fazy negocjacji AVAS i Ford uzgodniły przebieg procesu restrukturyzacji, który określono również w umowie sprzedaży. W ramach restrukturyzacji spółki Automobile Craiova i Mecatim zostaną połączone ze spółką DWAR. Aktywa związane z podstawową działalnością (tj. majątek przemysłowy) wszystkich trzech spółek pozostaną własnością spółki DWAR. Pozostałe aktywa niezwiązane z podstawową działalnością (w szczególności nieruchomości) wejdą w skład majątku nowej spółki (Newco). Nadwyżka środków pieniężnych netto, którą dysponuje spółka DWAR, zostanie również przeniesiona do spółki Newco. Ponadto AVAS zobowiązała się dołożyć wszelkich starań, by nabyć pozostałe akcje nowej spółki DWAR (tj. aktywa związane z podstawową działalnością) od mniejszościowych akcjonariuszy i sprzedać je Fordowi.

(79) Argumenty przedstawione przez Rumunię rozwiały wątpliwości Komisji dotyczące fazy negocjacji.

6.1.2. Selektywność

(80) Środek jest selektywny, gdyż jest korzystny jedynie dla spółki Automobile Craiova, w tym dla produkującej samochody spółki DWAR.

6.1.3. Zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi

(81) Spółka Automobile Craiova jest producentem samochodów i części zamiennych, a spółka DWAR jest producentem samochodów; produkty te są przedmiotem obrotu na szeroką skalę w Unii Europejskiej. Środek może więc zakłócić konkurencję oraz mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

6.1.4. Wniosek

(82) W obliczu powyższych rozważań Komisja stwierdza, że dołączone warunki wiążą się z pomocą państwa, gdyż prowadzą do obniżenia ceny udziału w spółce Automobile Craiova wynoszącego 72,4 % i przyznają przewagę prywatyzowanemu podmiotowi gospodarczemu. Niniejsza decyzja dotyczy wyłącznie przedmiotowej sprzedaży 72,4 % akcji przez AVAS na rzecz Forda. Nie przesądza ona jakiegokolwiek przyszłej oceny potencjalnej sprzedaży pozostałych 27,6 % akcji.

⁽¹⁷⁾ Zob. na przykład sprawa C-119/05 *Włochy przeciwko Lucchini*.

(83) Komisja stwierdza, że działalność gospodarcza odnosi korzyści wskutek przyznanej korzyści i pomocy państwa.

6.2. Określenie wielkości pomocy

(84) Wielkość udzielonej pomocy państwa jest równa różnicy między wartością rynkową spółki (tj. najwyższą możliwą ceną, jaką AVAS mogłaby uzyskać za wynoszący 72,4 % udział w spółce Automobile Craiova, gdyby nie dołączono żadnych warunków) a ceną otrzymaną w rzeczywistości. Różnicę tę pokryło państwo.

(85) Rzecz jasna, trudno jest oszacować cenę, jaka zostałaby osiągnięta w otwartym, przejrzystym, niedyskryminującym i bezwarunkowym przetargu. Najlepszym możliwym rozwiązaniem byłoby anulowanie wyniku przetargu i przeprowadzenie prywatyzacji na innych zasadach, bez dołączania warunków, co zapewniłoby, że pomoc państwa nie będzie miała miejsca. Rozwiązanie to zaproponowano rządowi rumuńskiemu, które jednak go nie zaakceptowało.

(86) Aby ocenić element pomocy zawarty w prywatyzowanej działalności gospodarczej wskutek prywatyzacji, trzeba ocenić wartość rynkową spółki. Po rozmowach przeprowadzonych z władzami rumuńskimi i Fordem oraz w świetle okoliczności rozpatrywanej sprawy Komisja uważa, że w tym przypadku analiza wartości rynkowej powinna opierać się na wartości aktywów netto sprzedanej spółki.

(87) Z punktu widzenia wartości księgowej spółki w chwili przeprowadzenia przetargu, zgodnie z bilansem na dzień 31 marca 2007 r. (tj. najbardziej aktualnymi danymi dostępnymi dla potencjalnych oferentów przy opracowywaniu ofert), całkowita wartość aktywów spółki po odjęciu całości zadłużenia wynosiła – 465 mln EUR. Kwota ta nie obejmuje nieruchomości, które nie zostały ostatecznie nabyte przez Forda. Ponadto, jak wyjaśniono powyżej, w umowie sprzedaży obydwie strony zdecydowały, że po sprzedaży nastąpi proces restrukturyzacji. Po pierwsze, Ford miał nie nabyć wartościowych aktywów niezwiązanych z podstawową działalnością, które miały zostać wydzielone i pozostać własnością AVAS. Po drugie, AVAS miała również zatrzymać nadwyżkę środków pieniężnych netto wynoszącą 310 mln RON (około 92 mln EUR) wraz z odpowiednimi zobowiązaniami spółki (według szacunków środki pieniężne miały wystarczyć na pokrycie zobowiązań). Wreszcie bilans z marca 2007 r. uwzględnił rezerwę na potencjalną spłatę roszczenia organów celnych (opisanego w motywach 25 i 73), co znacząco zmniejszało wartość aktywów netto spółki; po wyroku sądu roszczenie usunięto z bilansu i rezerwę można było rozwiązać.

(88) Oprócz tego władze rumuńskie przedstawiły argumenty na rzecz pewnych korekt pozycji bilansowych w celu właściwego oddania rzeczywistej wartości aktywów. W szczególności wartość gruntów i budynków, maszyn i urządzeń, innych rzeczowych aktywów trwałych oraz zapasów skorygowano, tak aby odpowiadała ich rzeczywistej wartości rynkowej.

(89) Po wzięciu pod uwagę wszystkich tych czynników, tj. odjęciu nadwyżki środków pieniężnych netto, pominięciu zobowiązań i rezerwy na roszczenie organów celnych oraz wreszcie zastosowaniu powyższych korekt, ostateczna wartość aktywów netto 100 % spółki DWAR wyniosłaby 115 923 000 EUR, co oznacza, że wartość aktywów netto 72,4 % spółki DWAR wynosi 83 928 000 EUR.

(90) Różnica między ustaloną wartością aktywów netto a ceną zapłaconą w rzeczywistości przez Forda (57 mln EUR) wynosi 26 928 000 EUR. Podsumowując, pomoc państwa wynosi 26 928 000 mln EUR.

6.3. Klasyfikacja działań państw jako pomocy niezgodnej z prawem

(91) Zgodnie z art. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 „pomoc niezgodna z prawem” oznacza nową pomoc, wprowadzoną w życie z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu WE.

(92) Władze rumuńskie nie zgłosiły przedmiotowego środka przed jego wdrożeniem i wprowadziły go w życie z naruszeniem art. 88 ust. 3. W związku z tym środek stanowi pomoc niezgodną z prawem.

6.4. Zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem

(93) Ponieważ ustalono, że środek państwowy stanowi pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE, należy rozważyć, czy przedmiotowy środek może zostać uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem.

(94) Wyłączenia wymienione w art. 87 ust. 2 Traktatu WE nie mają zastosowania w rozpatrywanym przypadku, gdyż przedmiotowy środek pomocy nie ma charakteru socjalnego ani też nie jest przyznawany indywidualnym konsumentom. Ponadto środek nie ma na celu naprawienia szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi ani też nie jest przyznawany gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec dotkniętych podziałem Niemiec.

- (95) Wyłączenia wymienione w art. 87 ust. 3 lit. b) oraz d) Traktatu WE również nie mają zastosowania. Dotyczą one pomocy przeznaczonej na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mającej na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego oraz pomocy przeznaczonej na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego.
- (96) Pozostaje więc wyłączenie określone w art. 87 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu WE oraz w odpowiednich wytycznych Wspólnoty.

Wytyczne dotyczące ratowania i restrukturyzacji

- (97) Komisja nie ma żadnych informacji, które świadczyłyby, że pomoc można uznać za zgodną z Traktatem WE na podstawie wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽¹⁸⁾.
- (98) Na mocy tych wytycznych przedsiębiorstwo otrzymujące pomoc restrukturyzacyjną musi być zagrożone, tj. nie być w stanie przy pomocy środków własnych ani środków, które mogłyby uzyskać od właścicieli/akcjonariuszy lub wierzycieli, powstrzymać strat, które bez zewnętrznej interwencji władz publicznych prawie na pewno doprowadzą to przedsiębiorstwo do zniknięcia z rynku w perspektywie krótko- lub średnioterminowej. Prawdą jest, że spółka DWAR poniosła w 2006 r. straty w wysokości 350 mln EUR, a jej zadłużenie wynosiło 88 mln EUR. Spółka posiadała jednak aktywa wyceniane na 419 mln EUR (głównie nieruchomości). Ponadto po prywatyzacji i sprzedaży Fordowi spółka DWAR stała się częścią większej grupy kapitałowej w rozumieniu wytycznych, która zapewne byłaby w stanie wspomóc ją finansowo w przezwyciężeniu trudności. Podsumowując, spółka DWAR nie jest przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu wytycznych.
- (99) Ponadto przyznanie pomocy restrukturyzacyjnej jest uzależnione od istnienia solidnego planu restrukturyzacji, którego okres trwania musi być możliwie najkrótszy i który musi przywrócić długoterminową rentowność przedsiębiorstwa w rozsądnych ramach czasowych i na podstawie realistycznych założeń co do przyszłych warunków działania. Rumunia nie przedstawiła takiego planu restrukturyzacji.

- (100) Ponadto trzeba unikać nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji. Zazwyczaj wiąże się to z ograniczeniem udziału w rynku lub rynkach, jaki może mieć przedsiębiorstwo po zakończeniu okresu restrukturyzacji (tj. środkami wyrównawczymi). W przypadku spółki Automobile Craiova warunki dołączone do prywatyzacji zapewniają znaczny wzrost zdolności produkcyjnych, a tym samym zwiększony udział w rynku właściwym.
- (101) Pomimo wątpliwości zgłaszanych przez Komisję w chwili wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego, Rumunia nie dowiodła, że warunki te zostały spełnione. W związku z tym Komisja stwierdza, że warunki określone w wytycznych nie zostały spełnione.

Wytyczne dotyczące pomocy regionalnej

- (102) Komisja zauważa, że spółka Automobile Craiova ma siedzibę w regionie objętym pomocą na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE, który kwalifikuje się do otrzymywania pomocy regionalnej. Rumunia nie dostarczyła jednak żadnych informacji świadczących, że warunki przyznania pomocy regionalnej określone w wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej zostały spełnione.
- (103) Komisja zauważa, że warunki dołączone do umowy prywatyzacyjnej rzeczywiście dotyczyły planowanych inwestycji i utrzymania poziomu zatrudnienia, co można porównać do celów pomocy regionalnej. Wskazuje się jednak, że obniżona cena, jaką uzyskał Ford, nie została uzależniona od przestrzegania reguł określonych w wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej, takich jak utrzymanie inwestycji w regionie przez określony czas, weryfikacja kosztów kwalifikowalnych czy reguł dotyczących kumulacji pomocy, przejrzystości i monitorowania.
- (104) Ponadto Komisja stwierdza, że Rumunia zgłosiła pomoc regionalną osobno⁽¹⁹⁾. Pomoc ta zostanie oceniona oddzielnie w odrębnej decyzji.

Inne wytyczne i ramy

- (105) Ponadto Komisja stwierdza, że pomoc nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem na mocy żadnych innych wytycznych ani przepisów wspólnotowych. Władze rumuńskie nie powołały się w każdym razie na żadne inne przepisy.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

⁽¹⁹⁾ Pomoc państwa N 767/07: Duży projekt inwestycyjny – Rumunia – Ford Craiova.

Wniosek

- (106) W świetle powyższych rozważań Komisja stwierdza, że pomoc jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

7. ZWROT

- (107) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 w przypadku gdy przyjmuje się decyzję negatywną w sprawie pomocy niezgodnej z prawem, Komisja ma obowiązek podjąć decyzję zobowiązującą zainteresowane państwo członkowskie do podjęcia wszelkich koniecznych środków w celu odzyskania pomocy od beneficjenta.

- (108) Zwrotowi podlega jedynie pomoc niezgodna ze wspólnym rynkiem. Komisja ustaliła, że pomoc niezgodna z prawem wynosi 26 928 000 EUR. Pomoc ta nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem na mocy przepisów WE o pomocy państwa, a zatem musi zostać zwrócona.

- (109) Komisja stwierdza, że beneficjentem pomocy państwa jest sprywatyzowany podmiot gospodarczy, tj. majątek przemysłowy związany z podstawową działalnością, będący w posiadaniu spółek Automobile Craiova i DWAR lub jakiegokolwiek podmiotu będącego ich następcą prawnym. Komisja stwierdza również, że zgodnie z postanowieniami umowy sprzedaży po zakończeniu procesu restrukturyzacji powyższy podmiot gospodarczy będzie właścicielem jedynie majątku przemysłowego związanego z podstawową działalnością, który odniósł korzyści z warunków dołączonych do prywatyzacji, natomiast nie będzie właścicielem aktywów niezwiązanych z podstawową działalnością.

- (110) Wobec szczegółowych klauzul zawieszających zawartych w umowie sprzedaży oraz nakazu zawieszenia wydanego przez Komisję umowa sprzedaży między AVAS a Fordem nie weszła jeszcze w życie. W związku z tym Komisja stwierdza, że pomoc nie została przekazana do dyspozycji beneficjenta, a zatem nie zachodzi potrzeba zwrotu odsetek.

- (111) Komisja stwierdza, że nadwyżka środków pieniężnych netto spółek Automobile Craiova i DWAR (jak również inne aktywa niezwiązane z podstawową działalnością) nie stanowi części transakcji między AVAS a Fordem, a więc nie zostaje przejęta przez Forda. W związku z tym przy obliczaniu wartości aktywów netto spółki w celu określenia wielkości pomocy Komisja nie uwzględniła powyższej nadwyżki środków pieniężnych netto. Podsumowując, w wyniku niniejszej decyzji pomoc nie zostanie zwrócona z powyższej nadwyżki środków pieniężnych netto. W związku z tym Komisji należy przekazywać bieżące informacje o restrukturyzacji, a w szczególności dane o wielkości nadwyżki środków pieniężnych netto w dniu zawarcia umowy sprzedaży oraz w dniu zwrotu, jak też informacje dotyczące wszelkich różnic występujących między tymi dwiema datami,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki pomocy państwa w wysokości 26 928 000 EUR, które Rumunia w ramach procesu prywatyzacji przyznała na rzecz spółki Automobile Craiova, nie są zgodne ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

1. Rumunia podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu odzyskania od beneficjenta pomocy, o której mowa w art. 1 i której niezgodnie z prawem udzielono beneficjentowi.

2. Odzyskiwane kwoty obejmują odsetki naliczane od dnia przekazania pomocy do dyspozycji beneficjenta do dnia jej zwrotu.

3. Odsetki nalicza się narastająco zgodnie z rozdziałem V rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004.

4. Odzyskanie pomocy przeprowadza się bezzwłocznie i zgodnie z procedurami prawa krajowego, pod warunkiem że przewidują one bezzwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji.

Artykuł 3

1. Odzyskanie pomocy, o której mowa w art. 1, jest bezzwłoczne i skuteczne.

2. Rumunia zapewnia wykonanie niniejszej decyzji w ciągu czterech miesięcy od dnia jej zgłoszenia.

Artykuł 4

1. W ciągu dwóch miesięcy od dnia zgłoszenia niniejszej decyzji Rumunia przekazuje Komisji następujące informacje:

- a) łączną kwotę podlegającą odzyskaniu od beneficjenta;
- b) szczegółowy opis działań już podjętych i planowanych w celu zastosowania się do niniejszej decyzji;
- c) dokumenty wykazujące, że beneficjentowi nakazano zwrot pomocy;
- d) dokumenty wykazujące, że pomoc została zwrócona;

- e) dokumenty wykazujące, że pomoc nie została zwrócona z majątku przemysłowego niezwiązanego z podstawową działalnością, który ma zostać przeniesiony do nowo utworzonej spółki będącej własnością AVAS i akcjonariuszy mniejszościowych (w szczególności dotyczy to nadwyżki środków pieniężnych netto i nieruchomości) zgodnie z postanowieniami zawartymi w umowie sprzedaży;
- f) szczegółowy opis przeprowadzenia procesu restrukturyzacji zgodnie z postanowieniami zawartymi w umowie sprzedaży.

2. Rumunia regularnie informuje Komisję o postępach ogólnokrajowych działań podjętych w celu wykonania niniejszej decyzji do chwili zakończenia odzyskiwania pomocy, o której mowa w art. 1. Na żądanie Komisji Rumunia bezzwłocznie przedstawia informacje o działaniach już podjętych

i planowanych w celu zastosowania się do niniejszej decyzji. Rumunia przedstawia również szczegółowe informacje o kwotach pomocy i odsetek do zwrotu, które odzyskano już od beneficjenta.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rumunii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lutego 2008 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Informacje dotyczące wykonania decyzji Komisji nr C 46/2007 (ex NN 59/07) w sprawie pomocy przyznanej przez Rumunię na rzecz Automobile Craiova

Informacje o kwotach pomocy otrzymanej, do zwrotu i zwróconej

Nazwa beneficjenta	Łączna kwota otrzymanej pomocy (°)	Łączna kwota pomocy do zwrotu (°) (Kapitał)	Łączna kwota zwróconej pomocy (°)	
			Kapitał	Zwrócone odsetki

(°) Waluta krajowa w milionach.